

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600518450720/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

152 *Den Latinske Skriver-Stue*

ling« havde til formål at være »Sproget til Nytte og Ziir«, var det naturligt, at han gerne ville have et bidrag af den Falster, der havde vist sig som en hovedmand på området. Men hvad skulle han vælge? Falsters allerede offentliggjorte satirer udkom stadig i nye oplag, så det ville være formålsløst og overflødigt at tage en af dem. Så var der ikke andet at gøre end at få sendt bud til Ribe, og det er så antagelig sket.

Den satire, han modtog som svar, har han ladet trykke, før blækket knap var blevet tørt.

Andet bind af Luxdorps »Samling« udkom i februar 1742. Valget af tysk kejser foretoges i Frankfurt, og her blev kurfyrst Karl Albrecht af Bayern valgt til kejser i januar 1742, så når Falster har denne begivenhed med i sin strofe 2, er hans digt altså skrevet i januar 1742 og senere i januar end datoen for kejservalget.

Til overflod bestyrkes denne kronologi af de historiske forhold, der nævnes i strofe 1.

Med bemærkningen om, hvad kardinalen i Paris havde i gære, sigtes der til den mindre heldige politik, kardinal Fleury førte, da Frankrig var blevet tvunget ind i Den østrigske Arvefølgekrig: for denne politik var årene 1741-42 særlig kritiske.

I Rusland var Peter d. Stores datter Elisabeth blevet kejserinde ved et statskup i december 1741, så det var i januar 1742 naturligt at interessere sig for, hvad denne kursændring ville komme til at betyde.

Da Falster ikke var nogen tungt rugende eller dybt grublende natur, har han sikkert skrevet alle sine tidligere satirer med hurtigt løbende pen – jvf. at han i et brev fra 1729 med henblik på sig selv taler om »den Kunst at skrive hurtigt« (*arte celeriter scribendi*). I denne den sidste har glæden ved at komme i gang igen og atter få publikum i tale sat tempoet i udarbejdelsen yderligere op.

Både Falster og Luxdorph var forsigtige naturer, der